

АЗЁРЫ

У раёне звыш 70 азёр. Найбольш вялікія з іх — Лукомскае, Жэрынскае, Чарэйскае, Баярскае.

Лукомскае возера знаходзіцца ў басейне р. Улы. Плошча 36,7 км², даўжыня — 3,5 км, найбольшая глыбіня — 11,5 м, сярэдняя — 6,6 м. Назва ад старажытнарускага слова «лука», што значыць выгіб, круты паварот ракі, нізкі ці лясісты мыс. Возера ледавіковага паходжання, запруднага тыпу. Катлавіна выцягнута мерыдыянальна. Даўжыня берагавой лініі 36 км. Берагі малапарэзаныя, пераважна спадзістыя, зараслі травой, хмызняком, лесам. Дно зніжаецца да сярэдзіны, на Пн і на ПДУ знаходзяцца водмелі і астравы, якіх 5 (агульнай плошчай 0,7 км²). Літараль складзена з пясчана-ілістых, радзей з тарфяністых адкладаў. Прафундаль азёрнай чашы выслана аліўкавымі краменямістымі сапрапельямі. Ваганні

ўзроўню вады за год складаюць 0,44 см, найбольшыя ў 1956 г. даходзілі да 0,79 см.

Ледастаў пачынаецца ў снежні, заканчваецца ў сярэдзіне красавіка. Сярэднямесячная тэмпература вады на паверхні ў ліпені — жніўні складае +17,6 — +22,7 °С. Вада насычана кіслародам. Возера праточнае: у яго ўпадае р. Цытранка, сцёк вады праз Лукомку. Водазабор на Пн і З узгорысты, на Пд — плоская забалочаная нізіна. Пад ворувам занята 35 %, пад лесам і хмызняком — 25, пад балотамі і забалочанымі землямі — 7 % тэрыторыі вадазбору. Шырыня паласы трыснягу, чароту і сітніку даходзіць да 100 м. Возера багатае рыбай. Водзяцца лешч, плотка, акунь, гусцяра, шчупак, верхаводка, сіг, сом, язь, лінь, мянтуз, карась.

Жэрынскае возера — другое па велічыні ў раёне, але неглыбокае. Плошча воднага люстэрка 8,74 км². Назва звязана са стараславянскім словам «же-

Чарэйскае возера